



เทศบาลตำบลสันป่าตอง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ปล่อยสัตว์ พ.ศ.2543

ของ

เทศบาลตำบลสันป่าตอง
อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

เทศบัญญัติตำบลสันป่าตอง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 มาตรา 5) และมาตรา 7 มาตรา 29 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลสันป่าตอง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสันป่าตอง และ โดยได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้.-

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติตำบลสันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543”

(ข้อ 1 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลสันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1)
พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลสันป่าตอง เล้า化 วัน

(ข้อ 2 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลสันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1)
พ.ศ. 2549 ข้อ 4)

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชิม เพื่อให้สัตวนั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่ เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์
“เจ้าพนักงานท้องถิน” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลลسانป่าตอง
“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิน” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิน
ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถินเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535

(ข้อ 4 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลลسانป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1)
พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ข้อ 5 ห้ามนิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลลسانป่าตองโดยเด็ดขาด
ได้แก่

1. งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
2. ปลาปริ้นยา
3. คางคกไไฟ
4. สัตว์ดุร้ายต่างๆ
5. สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ
6. สัตว์ดองห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

(ข้อ 5 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลลسانป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1)
พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ข้อ 6 ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง น้ำ โโค กระปือ สุกร แพะ แกะ ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้ โดย
เด็ดขาด

- 1) พื้นที่ที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม และเขตประชาราธนาแห่น
- 2) พื้นที่ที่ผังเมืองประกาศเป็นพื้นที่ประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒธรรมไทย
(ตาม พ.ร.บ.ผังเมืองรวม)

การเลี้ยงสัตว์อื่นนอกจากประเภทที่ได้ระบุไว้ในวรรคต้น ให้กระทำได้ภายใต้ความเห็นชอบของ
เทศบาลตำบลลسانป่าตอง แต่ห้ามนิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

(ข้อ 6 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลลسانป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1)
พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

**ข้อ 7 การเลี้ยงสัตว์ประเพกษาง ม้า โค กระนือ สุกร แพะ เป็ด ไก่ สุนัข แมวนอกเขตพื้นที่
ระบุไว้ใน ข้อ ๖ นั้น สามารถกระทำได้ แต่ห้ามนิ่งปล่อยสัตว์นั้นออกนอกที่เลี้ยงสัตว์ และต้องปฎิบัติโดย
เครื่องครด ดังนี้**

- 7.1. จำนวนสัตว์ต้องไม่น่าเกินสมควร
- 7.2. การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อผลกระทบและก่อเหตุรำคาญ
- 7.3. ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายในได้เงื่อนไขตามเทศบัญญัตินี้และตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่
เทศบาลตำบลล้านป่าตอง

(ข้อ 7 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตามล้านป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1)
พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ข้อ 8 การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติการภายใต้มาตรการต่อไปนี้

8.1. สถานที่ตั้ง

1. ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อื่นข้อสูงโกลาโ \${({\text{}}})
2. ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางนำ
สาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปักลุม โดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น^{ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกันที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเพกษาภัน}

8.2. อาคารและส่วนประกอบ

1. อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกสารและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์
ประเพกษาฯ ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด
2. พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เ確實และ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมี
ความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูล ไหลลงทางระบายน้ำได้ โดยสะดวก
3. หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดด
ส่องภายใต้หลังคาอย่างทั่วถึง
4. คอก ต้องมีการกันกอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่าง
แออัด
5. การระบายน้ำ ต้องจัดให้มีการระบายน้ำ ถ่ายเท ให้เพียงพอ

8.3. การสุขาภิบาลทั่วไป

1. การระบายน้ำ

- 1.1. ระบายน้ำ ต้องจัดให้มีระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียง
เพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

1.2. น้ำทึ้ง ต้องมีการนำบัดก่อนระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกสารนี้

2. การกำจัดมูลสัตว์

2.1. ต้องเก็บความมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

2.2. ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ

และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

3. การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

3.1. ถ้ามีการสูนไฟได้แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

3.2. ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

3.3. สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

3.4. ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

4. การรักษาความสะอาด

ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

5. การกำจัดชากระดูก

ให้ไว้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

8.4. การปฏิบัติการอื่นๆ

ต้องปฏิบัติการตามเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2542 ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ 9 เมื่อปรากฏว่าผู้ใดปล่อยสัตว์เลี้ยงไปในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับและกักสัตว์นั้นไว้ได้ โดยจะนำสัตว์ไปกักไว้ในที่กักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ 10 ในระหว่างการจับหรือกักสัตว์ หากเกิดความเสียหายใดๆ ต่อชีวิต ร่างกายทรัพย์สิน ผู้อื่นหรือ เกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์นั้น ก็ตาม ทางเทศบาลคำมั่นสันป่าตองจะไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น ตลอดจน ค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายใดๆ ให้หากเป็นภาระของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์นั้น

(ข้อ 10 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลสันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ข้อ 11 เมื่อได้จับสัตว์และนำสัตว์มา กักไว้ตาม ข้อ 9 เจ้าพนักงานห้องถินจะประกาศให้เจ้าของสัตว์ ทราบและให้มารับสัตว์ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่ได้จับสัตว์มา กักไว้ โดยจะประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาล ตำบลสันป่าตอง หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด 30 วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ให้สัตว์นั้นตก เป็นทรัพย์สินของเทศบาลตำบลสันป่าตองทันทีและให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจจัดการขายหรือขาย ทอดตลาดได้ทันที

(ข้อ 11 แก้ไขเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลสันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ข้อ 12 กรณีที่การกักสัตว์ อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานห้องถินจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดก่อนกำหนด 30 วัน ก็ได้ เงินที่ได้จากการขายเมื่อหัก ค่าใช้จ่ายในการขายและเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นแทนสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็น อันตรายต่อประชาชน เมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นหนังสือแล้ว เจ้าพนักงานห้องถินมี อำนาจทำการขายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 13 ในกรณีที่เจ้าของสัตว์นำรับสัตว์คืนไปจากที่กักสัตว์ของเทศบาลตำบลสันป่าตองภายใน กำหนดเวลา เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าปรับและค่าเลี้ยงดูสัตว์ ดังต่อไปนี้

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับนี้ ต้องระวังอย่างตามกำหนดเวลา ไม่ต้องชำระเงิน ตามกำหนดเวลา ไม่ต้องชำระเงิน

การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(ข้อ 13 วรรค 2 บัญญัติเพิ่มเติมโดยเทศบัญญัติตำบลสันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2549 ข้อ 5)

อัตราค่าปรับ

1. ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	1,000 บาท
2. ม้า โค กระเบื้อง	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	500 บาท

3. ตุกร แพะ แกะ สุนัข	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	200 บาท
4. สัตว์อื่นๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	100 บาท

อัตราค่าเลี้ยงดูสัตว์

เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลลันป่าตองตามจำนวน

ที่ได้จ่ายจริง

(ข้อ 13 แก้ไขเพิ่มเติม โดยเทศบาลัญญาติตำบลลันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ข้อ 14 ให้ นายกเทศมนตรีตำบลลันป่าตอง เป็นผู้รักษาการ ให้เป็นไปตามเทศบาลัญญาตินี้ และให้มีอำนาจสั่งการเพื่อให้เป็นไปตามเทศบาลัญญาติ

(ข้อ 14 แก้ไขเพิ่มเติม โดยเทศบาลัญญาติตำบลลันป่าตอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2549 ข้อ 3)

ประกาศ ณ วันที่ 26 เดือน มกราคม พ.ศ. 2543

ลงชื่อ ชงชัย อุดมความสุข

(นายชงชัย อุดมความสุข)

นายกเทศมนตรีตำบลลุหัว